

i dette Øjeblik. Nej, hvad min Kritik har været rettet imod, er, at den højtærede Minister i det hele kom ind paa dette Skraaplan. Naar derfor det ærede Medlem fra Svendborg imperatorisk sagde til mig, at jeg skyldte at sige, hvad der burde være gjort, vil jeg, bortset fra, at det dog ikke er mig, som er ansvarlig og selvfølgelig ikke har Spor af Forpligtelser i den Retning, gøre opmærksom paa, at det har jeg netop sagt, idet min Kritik overfor den højtærede Finansminister eller overfor Finansstyret — thi jeg brugte udtrykkelig denne Distinktion —, overfor det danske Finanstyre, som maa antages at være i Besiddelse af en vis Kontinuitet paa dette Omraade, netop gik ud paa, at hvad der burde være gjort, var, at man for det første i Marts skulde have taget det store Laan, som den Gang blev tilbudt, og at man for det andet burde have forsøgt, efter at den højtærede Finansminister var tiltraadt, at skabe Staten et stort fast Laan, selv om det havde været noget dyrere end de umiddelbart foregaaende og navnlig end det, der blev stiftet i Sommeren 1909. Jeg pegede nemlig paa, at man ikke kunde vente i en nogenlunde overskuelig Fremtid at opnaa blot saa gode Vilkaar, og deri har jeg haft Ret. Naar min Sidemand (P. Th. Nielsen) siger, at den Slags Ting kan man ikke vide paa Forhaand, thi man kan lige saa lidt spaa om, hvorledes Pengemarkedet vil ligge næste Aar, som man kan sige, om det vil blive Tordenvejr en bestemt Dag næste Aar, har han kun delvis Ret. Det ærede Medlem har Ret i, at den Del af Pengemarkedet, som kunde kaldes de korte Laans Marked, kan man vanskeligt sige noget om forud. Det er saa lunefuldt vekslende, at det er sin Sag at spaa blot en Maaned i Forvejen. Men hvad jeg har paastaat, er ogsaa noget ganske andet. Jeg har paavist den Tendens, der er paa de lange Laans Pengemarked, paa Obligationernes Marked til at gaa i Retning af for det første at foretrække 4 pCts for $3\frac{1}{2}$ pCts Typen, og for det andet overhovedet at gaa over til Laan med højere Rentefod, at der altsaa med andre Ord paa det lange Laans Pengemarked har vist sig Tendens til stigende Rente, og den foregaar nogenlunde uafhængigt af de skiftende Faser paa de korte Laans Mar-

ked. Ingen kunde — saaledes ser jeg paa Sagen — i Efteraaret 1910 være blind for, at denne Tendens var i Virksomhed, og paa det Punkt har utvivlsomt hvad der senere er sket givet mig fuldkommen Ret. Noget andet er, at man naturligvis ikke kunde forudse den Krigsfare, som opstod i Juli dette Aar. Men jeg vil bestemt hævde med Hensyn til denne, at det ikke udelukkende var den, som i Septemberskabte vanskelige Forhold paa Pengemarkedet. Thi som sagt, paa det permanente Pengemarked, Obligationmarkedet, det lange Laans Pengemarked, det, der, om jeg saa maa sige, ligger under eller bagved det højt bevægelige korte Laans Pengemarked, har der allerede for længe siden været en tydelig Tendens og Bevægelse i Retning af højere Rente.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Jeg forudsætter ogsaa Tingets Samtykke til, at Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds faar Ordet for tredje Gang under denne Forhandling (Ophold). Samtykket er givet.

K. M. Klausen: Jeg maa sige, at det virkede i høj Grad overraskende paa mig at høre Finansministeren, der i Gaar meddelte os, at Kassebeholdningen var 45 Mill. Kr., i Dag fortælle os, at den er sunken ned til 39 Mill. Kr. Naar Ministeren kaster to saadanne Tal ind i Diskussionen, 45 Mill. og 39 Mill. Kr., kan det meget let frembringe nogen Forvirring. Det burde samtidig oplyses, hvad Grunden er dertil. Der kan jo være ganske særlige Grunde til det voldsomme Fald, og det kan være, at det retter sig i Løbet af kort Tid. Men jeg synes, at jeg var berettiget til at gaa ud fra dette Tal: 45 Mill. Kr., og til derudfra at tage det Standpunkt, jeg har ment at burde indtage, at nemlig Staten bør indløse det forfaldne Veksellaan til December Termin. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. Th. Nielsen) mente, at hvis vi tilbagebetalte Laanet nu, vilde vi snart blive nødtte til at optage et nyt Laan, formentlig af tilsvarende Størrelse. Jeg maa sige, at det er jeg ikke bleven overbevist om, jeg tror ikke, det vil være nødvendigt. Jeg mener, at Staten vil kunne klare sig med de